

ANNIE M.G.

Afl 5

Wat voor weer zou het zijn in Den Haag?

scenario

Tamar Bos & Mieke de Jong

Gebaseerd op

ANNA, Het leven van Annie M.G. Schmidt
Annejet van der Zijl

Regie

Dana Nechustan

Producent

BosBros

Vara/NTR

2010

Aflevering 5: Wat voor weer zou het zijn in Den Haag?

501 LEADER 501

502 INT. HAL ZIEKENHUIS - DAG, AMSTERDAM 1989 (HEDEN) 502

Deuren klappen open alsof er een noodgeval is. Dieuwer duwt Annie in een rolstoel gehaast door de hal van het ziekenhuis. Ze kijkt zoekend om zich heen. Denkt dat ze weet waar ze heen moeten en neemt Annie mee.

503 INT. GANGEN ZIEKENHUIS - DAG, AMSTERDAM 1989 (HEDEN) 503

Dieuwer en Annie komen uit de lift, Dieuwer trekt Annie mee, ze gaan een gang in, sjouwen door.

ANNIE
(paniekerig)
Ik heb niks bij me.

DIEUWER
Jawel.

Ze kijkt om zich heen en ziet op een balie een vaas met bloemen. Ze grist de bloemen uit de vaas en drukt Annie de bloemen in handen. Annie kijkt er even verbouwereerd naar, maar Dieuwer duwt haar al weer verder, een andere gang in.

ANNIE
Zijn we d'r?

DIEUWER
Ja jajajaa.

Dieuwer geeft flink gas en stopt dan voor de deur van kamer 312. Annie stapt uit de rolstoel en gaat de kamer binnen.

504 INT. ZIEKENZAAL - DAG, AMSTERDAM 1989 (HEDEN) 504

Annie staat in de deuropening. Flips vrouw Mies zit met baby Jonathan op schoot in een ziekenhuisbed. Naast haar ligt Flip gelukkig te genieten van zijn kind. Het jonge gezinnetje gaat helemaal in zichzelf op en ziet Annie niet staan. Zelfs als ze naar binnen stapt, merken Mies en Flip haar niet op. Annie legt de gestolen bos bloemen op een stoel. Ze voelt zich een buitenstaander, ze is vlakbij maar het voelt alsof ze mijlenver is.

Pas als Annie dichtbij is:

FLIP
Annie!

Flip zoent zijn moeder en Dieuwer die nu schoorvoetend de kamer binnen komt. Hij troont ze mee naar het bed.

FLIP

Dit is het nieuwste wereldwonder.
Jonathan.

Annie kijkt naar het kleine wurm in de armen van haar schoondochter. Flip neemt Jonathan over van Mies en houdt hem vlakbij Annie.

ANNIE

Zeg eens dag tegen oma.

Dieuwer lacht erom, dat kan hij toch nog niet.

Flip legt de baby in zijn moeders armen. Ze kijkt van heel dichtbij naar het babygezichtje en snuift zijn geur op.

ANNIE

Dag Jonathan.

Jonathan begint te huilen.

ANNIE

Kom, ik sla niet.

Annie vindt een huilend kind niet leuk. Flip neemt de baby over. Hij wiegt het ventje en spreekt hem liefhebbend toe.

FLIP

Wat is er dan? 't Is er dan?

Hij geeft Jonathan aan Mies die met open armen in bed ligt.

FLIP

Hij heeft honger, denk ik...

Mies opent haar pyjama en voedingsbeha en legt de baby aan. Flip die eerst naast Annie zat gaat naast Mies op het bed zitten en kijkt gelukkig naar de drinkende baby.

Annie voelt zich alsof ze aan het andere eind van de wereld zit, alleen en buitengesloten. Ze staat op.

FLIP

Ga je nu al?

Annie knikt.

ANNIE

Ik moet werken. Dat kind loopt
toch nog niet weg?
Die bloemen zijn voor jullie.

Ze wijst op de gestolen bos. Draait zich om.

ANNIE
Kom Dieuwer.

Flip kijkt Annie verbaasd na. Rare moeder. Maar lang blijft hij er niet bij stil staan. Zijn zoon krijgt zijn aandacht.

505 INT. WERKKAMER VOSSIUSSTRAAT - DAG, A'DAM 1989 (HEDEN) 505

Annie zit achter haar schrijfmachine. Ze tikt. Twijfelt. Steekt een sigaret op.

Buigt zich met haar dikke bril naar het papier en probeert te lezen wat er staat. Het gaat moeilijk.

ANNIE
*...Wat is het toch
verschrikkelijk en afschuwelijk.*

Het trage lezen van Annie wordt overgenomen door Dick, die vlot meeleest.

DICK (O.S.)
*Dat je één keer in je leven een
verkeerde keuze maakt en dat je
daar dan zo lang, zo lang aan
vastzit, gevangen zit, er niet
meer uit kan.*

Annie draait zich om. Daar staat Dick.

DICK
Ach God, is 't allemaal zo erg?

Hij wil verder lezen, maar Annie pakt zijn hand vast.

ANNIE
Ik voel me zo oud en
onbelangrijk. Gisteren nog was ik
de moeder van Flip. Nu is Flip de
vader van Jonathan. Niemand heeft
me meer nodig. Ik ben teveel.

Dick vleit zijn hoofd troostend tegen Annie aan.

DICK
Voor mij niet.

Annie glimlacht. Gaat weer zitten om verder te werken. Dick leest over haar schouder mee.

DICK
*Vroeger zei de vrouw ik heb
hoofdpijn. Dat kan niet meer, dat
is te doorzichtig. Nu mag ze
zeggen: ik heb geen zin. Dat is
een grote verworvenheid. (1)
Waar gaat dit over?*

Foute vraag. Annie krimpt een beetje in elkaar. Maar ze herstelt zich en antwoordt bijtend:

ANNIE

Dit Dick, gaat over genetische manipulatie, ontwikkelings-samenwerking en de neiging tot racisme die in ieder mens zit.

DICK

Zo!

ANNIE

(trots)

Het is voor Toneelgroep Amsterdam. Los Zand.

DICK

Daar moet je dan iets aan doen.

ANNIE

Zo heet het.
Een serieus TONEELstuk.
TONEEL met hoofdletters. (trots)
Ze hebben me gevraagd.

506

INT. REPETITIERRUIMTE - DAG, AMSTERDAM 1989 (HEDEN)

506

Een zaal met acteurs. Iedereen heeft een script in handen. Een scène uit Los Zand wordt gespeeld. Acteurs stoppen na bijna elke zin om met elkaar in discussie te gaan. - Wat wil mijn karakter? - Wat staat hier precies? - Waarom zeg ik dit? - Wat is mijn diepere drijfveer? Gerardjan staat afgewend en luistert vooral.

Annie zit op een stoeltje aan de zijkant, als een schoolmeisje dat hoopt dat ze geen beurt krijgt. Bij elke moeilijke acteursvraag wordt ze kleiner. Ze schrikt ze zich rot als Gerardjan zich plots naar haar draait.

GERARDJAN

Annie! MEER wil ik. Ik wil MEER karakter, MEER tempo, MEER diepgang.

Annie begint zenuwachtig te lachen.

TERUG NAAR:

507

INT. WERKKAMER VOSSIUSSTRAAT - DAG, A'DAM 1989 (HEDEN)

507

Annie driftig aan het werk achter haar typemachine. Dick in de buurt.

DICK

Laten we het vieren.

Annie kijkt niet op.

ANNIE

Wat valt er in hemelsnaam te vieren?

DICK

Dat we opa en oma zijn.

ANNIE

IK ben oma maar JIJ bent geen opa. Jij bent dood. En ik doe al iets leuks.

Ze typt driftig door.

DICK

Helemaal niet.

Annie kijkt op.

ANNIE

Wel.

DICK

Hou toch op. Je perst met moeite de woorden naar buiten en je bent bang dat je het niet meer kunt. Je zou veel liever met mij langs de Amstel lopen.

ANNIE

(steeds pissiger)

Dat denk jij. Dat denk jij nou altijd. Dat ik tegen mijn zin werk. En daar moet je nu eens mee ophouden. JIJ vindt het vervelend als ik schrijf. Want dan moet je me delen met mijn werk.

DICK

Dat is niet waar -

ANNIE

O nee? Waarom heb je me dan altijd naar godverlaten oorden gesleept? Weg van alles en iedereen. Waarom heb jij er altijd ALLES aan gedaan om mij VER WEG van mijn werk te houden?

Dick staat met zijn mond vol tanden.

Annie geeft Dick weer een kus.

DICK

Doen?

Annie aarzelt, maar ze ziet ook dat Dicks ogen twinkelen, dat hij dit echt graag wil.

Dick kijkt haar verwachtingsvol aan. Ze knikt.

ANNIE

Doen.

Dick geeft haar een kus op haar voorhoofd. Voor ze zich bedenkt, haast hij zich met het nieuws naar de makelaar.

Annie kijkt over het zinderende stuk grond terwijl Dick een prijs overeenkomt.

Dick loopt enthousiast naar Annie. Hij geeft haar een kus.

ANNIE

Ik ga hier niet wonen, hoor.

DICK

Nee! Natuurlijk niet. Vakantie, vakantiehuis...

Annie knikt.

DICK

Ik hou van je.

510 INT. WOONKAMER - DAG, BERKEL 1965

510

Het regent. Annie (54) zit achter de geraniums voor het raam. Ze lijkt een zielige huismoeder, weggestopt in haar huisje terwijl man en kind zich buitenshuis vermaken. De lelijke klok aan de muur tikt nadrukkelijk in de stilte.

Dan wordt er buiten getoeterd. Annie veert op.

Snel komt ze overeind, werpt een blik in de spiegel en verlaat het huis.

511 EXT. HUIS ANNIE EN DICK - DAG, BERKEL 1965

511

Een mysterieus autootje staat voor de deur.

Annie komt uit huis. Haastig doet ze de deur op slot. Ze loopt snel naar de auto en trekt het portier open.

STEM MAN:

Spannend?

Annie knikt, dan stapt ze in en rijdt weg van het huis.

Het mysterieuze autootje rijdt weg door de weilanden.

512 EXT. HUIS ANNIE EN DICK - EIND VAN DE DAG, BERKEL 1965 512

Eind van de dag, Flip rijdt op zijn fiets op de straat voor het huis.

Een auto komt aanrijden, de auto van Dick.

Dick komt thuis van zijn werk, Annie komt hem opgewonden tegemoet. Ze kust hem.

513 INT. WOONKAMER - EIND VAN DE DAG, BERKEL 1965 513

Annie schenkt een glaasje port in voor Dick. Ze overhandigt hem het glas. Hij wil proosten, maar Annie heeft niks. Ze kijkt Dick vrolijk aan.

ANNIE

(trots)

Ik moet je iets heel moois vertellen.

Dick schrikt, even gaat zijn blik over haar buik.

DICK

Je bent zwanger?

Annie kijkt hem een seconde sprakeloos aan. Ze is over de vijftig, hoe kan hij dat nou denken?

Dan haalt ze van achter haar rug een roze papiertje te voorschijn: haar rijbewijs.

Dick pakt het papiertje aan en kijkt er naar.

DICK

Een rijbewijs.

Dick zakt in elkaar: waarom heeft ze een rijbewijs nodig?

514 EXT. HUIS ANNIE EN DICK - DAG, BERKEL 1965 514

Dicks auto start en rijdt onhandig, iets te hard achteruit. Flip en Dick, beiden op de fiets, kijken verbijsterd toe.

515 INT. AUTO - DAG, BERKEL 1965 515

Annie zit tevreden, maar ook gespannen achter het stuur. Ze lacht en zwaait naar Dick en Flip. En rijdt dan vol overtuiging de landweg richting de snelweg op.

Annie rijdt zoekend naar een parkeerplekje rond. Dan ziet ze tot haar opluchting iemand weggrijden. Ze parkeert met veel moeite in.

Conny Stuart en André van den Heuvel zijn onder leiding van de choreograaf-regisseur Gordon Marsh een scène aan het repeteren van *Heerlijk duurt het langst*. Harry Bannink zit achter de piano. Annie komt samen met producent John de Crane aanlopen.

CONNIE STUART
(fluisterend tegen
André)

Daar heb je de koningin van
Rodenrijs.

ANDRE VAN DEN HEUVEL

Alweer?

Annie kijkt op, ze hoort Conny's woorden. Conny groet Annie vriendelijk. André ook.

Annie en John gaan zitten. De regisseur klapt in zijn handen, de acteurs gaan door met hun scène.

CONNIE STUART/MARIAN
*Ik wil geen luxe, ik wil liever
wat aandacht.*

ANDRE VAN DEN HEUVEL/IDO
*Aandacht. En dat durf jij mij te
verwijten?*

CONNIE STUART/MARIAN
*Ja, gewoon wat aandacht voor Pink
en het huis en de hond. Of 's een
paar dagen eruit samen. En zelfs
dat hoeft nog niet. Al zei je
maar 's: kom we gaan gezellig in
het gras rollen.*

Conny Stuart leeft zich helemaal uit in dit stukje tekst. Annie geniet ervan.

ANDRE VAN DEN HEUVEL/IDO
*Ik vind dat een zeer onvolwassen
wens. (2)*

Ze drinken met z'n allen nog wat. Annie staat even te praten met John de Crane, die wordt weggeroepen. Hij kust Annie goedendag.

Annie staat alleen, ze voelt zich ongemakkelijk, ze hoort er niet echt bij. Conny Stuart is druk aan het praten met een acteur uit het ensemble. Annie gaat er bij staan, Conny glimlacht naar haar.

ANNIE

Echt leuk wat je net met dat
'rollen' deed, Conny.

CONNIE STUART

Rollen?

ANNIE

In 't gras.

Conny snapt niet waar ze het over heeft, ze richt zich weer op de jonge acteur. Annie voelt zich er zeer ongemakkelijk bij. Ze voelt zich alleen op een eiland, omringd door gezellig pratende en lachende acteurs.

Geen aansluiting.

Annie gaat naar de wc.

Terwijl Annie weg is besluiten de acteurs met z'n allen een hapje te eten. Opeens zijn ze vertrokken.

Als Annie terugkomt van de wc is er niemand meer in de hal.

Teleurgesteld, zich minderwaardig voelend trekt Annie haar jas aan.

519 INT. WOONKAMER - NACHT, BERKEL 1965

519

Annie zit tegen Dick aan op de bank. Ze voelt zich ongelukkig. Dick troost haar.

DICK

Je BENT toch ook de koningin van
Berkel en Rodenrijs? Mijn eigen
koninginnetje.

Annie haalt haar schouders op.

ANNIE

Het is mijn stuk, maar het voelt
niet meer alsof het van mij is.

DICK

Jij hebt je werk gedaan. Nu zijn
zij aan de beurt.

Annie zegt niks.

DICK

En wij kunnen zo snel mogelijk
naar Frankrijk.

Annie kijkt hem verontwaardigd aan.

DICK
Ik dacht zaterdag.

ANNIE
Zaterdag?

DICK
Dan heeft Flip vakantie.

ANNIE
(resoluut)
En dan heb IK première.

Annie loopt driftig de kamer uit.

520 INT. PODIUM NIEUWE DE LA MAR - AVOND, AMSTERDAM 1965 520

Het is de première van *Heerlijk duurt het langst*. Conny Stuart staat op het podium en zingt.

CONNIE STUART
*Ik ben te driftig
Ik ben niet lief
Ik ben een kattenkop,
te agressief.*

Annie zit in de bomvolle zaal en kijkt toe.

CONNIE STUART
*Ik zeg niet onderdanig
'ja lieveling, hier ben ik'
en als ie weer zo moe is,
dan roep ik: 'ja, dat ken ik!'
Da's niet zo aardig. Da's niet zo
best.*

Annie kijkt even opzij naar Dick. Hij pakt haar hand.

CONNIE STUART
*Vooraf nou-d-ie een maagzweer
heeft is dat funest
Soms heb ik zin om hem op zijn
gezicht te slaan.*

Dick knijpt Annie plagerig in d'r hand.

CONNIE STUART
*Dan denk ik: hee, wat gek toch,
waar ligt dat aan?
Ligt 't aan hem? Ligt het aan
mij?
Waarom is niet alles precies als
in het damesblad?
Ligt het aan ons. Aan allebei?(3)*

Dick en Annie lachen naar elkaar.

521 INT. WOONKAMER - DAG, BERKEL 1965

521

Opengeslagen kranten op de tafel. Annie en Flip nemen de recensies door, terwijl Dick bezig is met het sjouwen van koffers, slaapzakken, matjes, een loodzware tent.

Flip en Annie die ieder een verschillende krant lezen, zijn tegelijk klaar met lezen.

FLIP
De Telegraaf -

Flip kijkt even sip alsof het een slechte recensie betreft. Dan houdt hij de krant op en lacht:

FLIP
Een parel!

Annie houdt de Volkskrant op.

ANNIE
Een briljante muzikale komedie!

Dan pakt ze de Tijd/Maasbode en ze citeert, terwijl Dick met een bezweet hoofd achter haar komt staan.

ANNIE
De eerste geslaagde musical van
Nederlandse makelij.

Dick veegt met zijn zakdoek zijn voorhoofd droog.

DICK
Mooi.

Annie knikt, ze is erg blij.

DICK
We kunnen gaan.

Annie en Flip kijken elkaar verbaasd aan.

522 EXT. HUIS ANNIE EN DICK - DAG, BERKEL 1965

522

Dick tilt koffers vanuit het huis naar de auto en doet ze in de achterklep. Flip, met voetbal, snorkel, zwembroek en een stapel Donald Ducks, installeert zich achterin de auto.

Dick wil instappen en ziet tot zijn verbazing Annie achter het stuur zitten.

DICK
Ik rij.

ANNIE

Eerst ik.

Ze start de auto. Dick stapt snel in.

Flip wisselt een blik met Dick, ze vinden het allebei eng dat Annie rijdt.

Annie geeft een dot gas. De mannen moeten zich vasthouden.

523 INT. AUTO - DAG, OMGEVING BERKEL 1965 523

Annie zit achter het stuur. Dick zit morrend naast haar. Hij wijst.

DICK

Frankrijk is naar rechts, naar rechts, die moet je nemen. Annie!

Annie zet haar knipperlicht naar links aan. Dick snapt er niks van. Annie lacht geheimzinnig en knipoogt naar Flip in de achteruitkijkspiegel.

524 EXT. LEIDSEPLEIN - EIND VAN DE DAG, AMSTERDAM 1965 524

Annie begint langzamer te rijden, ze wijst naar de lange rij mensen die al ver voorbij het Americain staat opgesteld.

525 INT. AUTO - EIND VAN DE DAG, AMSTERDAM 1965 525

Annie is trots. Dick gaat om, Annie heeft gelijk - dit is een fantastisch gezicht.

DICK

Moet je kijken, Flip.

Flip kijkt over zijn Donald Duck heen naar de rij mensen.

Annie rijdt de hoek om.

526 EXT. MARNIXSTRAAT - EIND V.D. DAG, AMSTERDAM 1965 526

De rij loopt tot aan de kassa's van het theater.

Annie parkeert de auto illegaal aan de linkerkant van de weg.

527 INT. AUTO - EIND VAN DE DAG, AMSTERDAM 1965 527

Dick, Flip en Annie kijken naar het metershoge bord dat op het theater is bevestigd.

Het is heel Broadway-achtig met flitslichtjes eromheen. Annies naam staat er ook groot op. Dan kijken ze naar de lange rij mensen voor de kassa.

Annie zucht, dit is toch wel het ultieme moment van succes. Flip is achterin weer in zijn Donald Duck gedoken.

Dick geeft Annie een kus.

DICK
(plagerig)
Kunnen we nu dan eindelijk naar
Frankrijk?

Annie knikt.

ANNIE
Vooruit, omdat jij zo graag wilt.

Ze start de auto, wil gas geven, kijkt voor zich uit het raam en schrikt zich een ongeluk van een agent die daar recht voor de auto met een bonnenboekje staat opgesteld.

Geschrokken trapt Annie op de rem. De motor slaat af. De auto staat stil, pal voor de agent, die streng vanonder zijn pet naar Annie kijkt. Dan loopt hij op de auto af.

Annie draait haar raampje open.

AGENT
U weet dat u hier niet mag staan?
Rijbewijs alstublieft.

De agent haalt zijn bonnenboekje te voorschijn, terwijl Annie in haar tas naar haar rijbewijs zoekt. Ze kan het rijbewijs niet vinden. Ten einde raad keert ze haar tas om en vindt het helemaal onderop. Ze geeft het aan de agent.

De agent klapt het rijbewijs open en leest Annies naam.

AGENT
Anna Maria Geertruida Schmidt.

De man kijkt van het rijbewijs naar Annie.

AGENT
Wat heb ik nou in mijn fuik? Jip
en Janneke.

Annie lacht. De agent ook.

AGENT
Ik heb ze allemaal gelezen. Ik
denk wel 10 keer.

De agent kijkt Annie nog eens vriendelijk aan. Dan begint hij demonstratief de bon te verscheuren. Annie kijkt even opzij naar Dick.

De agent knikt Dick vriendelijk toe.

AGENT

U ook prettige reis, meneer Schmidt.

Dick baalt, Flip achterin lacht.

Annie doet haar portier open om uit te stappen.

ANNIE

U mag rijden, meneer Schmidt.

Dick werpt haar een quasi-kwaai blik toe en stapt uit.

Door de ruit zien we hoe ze elkaar kruisen.

Dick kruipt achter het stuur. Annie gaat naast hem zitten. Ze kijkt zonnig naar Dick die start en wegrijdt.

528

EXT. LE ROURET - DAG, FRANKRIJK 1965

528

Een stralende zonnige dag, midden zomer. Op het idyllische terrein staat een tent. Annie, Flip en Dick kamperen. Groot geluk. Terwijl Annie in de schaduw van een boom zit te typen op een draagbare typemachine, is Dick bezig met het huis in aanbouw. Hij stapt en meet en legt draden die aangeven welke muur waar komt.

Flip probeert een vlieger op te laten en holt door het netwerk van draad. Annie houdt hem tegen.

ANNIE

Stop! Je loopt door de muur heen.

Flip kijkt verbaasd. Annie laat hem zien waar wat komt.

ANNIE

Kijk, dit wordt de woonkamer, en dan zo de deuren naar het terras. Dit is de gang en dan komen we in...

Annie stapt in een met lijnen afgezet rechthoek.

ANNIE

Wat wordt dit Dick?

Dick die elders met ontbloot bovenlijf bezig is kijkt op.

DICK

Dat wordt Flips kamer.

Annie lacht naar Flip.

ANNIE

Dit is jouw kamer.

Flip kijkt om zich heen, naar de bomen en het land.

FLIP
Mooie kamer.

Annie knuffelt hem.

529 **EXT. LE ROURET - DAG, FRANKRIJK 1965**

529

Franse bouwvakkers metselen de eerste stenen. Dick praat met de aannemer. Annie zit onder een boom te typen en helpt ondertussen Flip die een bordje aan het beschilderen is met de woorden *les Beaumeles*. (het voorbeeld staat op papier)

FLIP
(op zijn Nederlands
uitgesproken)
Les beau-meles. Wat betekent dat
eigenlijk?

ANNIE
(op zijn Frans)
Les Beaumeles. Het betekent niks,
maar het klinkt zo mooi.

FLIP
Les Beaumeles.

Dick slaat zijn armen om zijn gezin. Ze kijken met zijn drietjes naar het huis in aanbouw.

DICK
Over een paar weken is ons huisje
af.

Annie knikt.

DICK
Als we dan hier blijven, hebben
we altijd mooi weer.

FLIP
JA!

Flip en Dick kijken enthousiast naar Annie. Maar die is helemaal niet enthousiast.

ANNIE
Ik heb nog zoveel te doen.

DICK
Ik kan een schrijfhuisje voor je
bouwen.

Dick loopt al naar de plek waar het schrijfhuisje mooi zou kunnen staan. Annie schudt haar hoofd.

ANNIE

Dit is voor de vakantie - weet je
nog?

Dick kijkt met een scheef oog naar de typemachine.

DICK

't is nooit vakantie met jou.

Dick wijst de muren aan.

DICK

Hier - . Eigen kamer, eigen wc,
eigen uitzicht...

Annie kijkt zonder plezier naar het prachtige uitzicht.

ANNIE

Ik kan niet zonder Nederland,
Dick.

DICK

(gepikeerd)
En Nederland niet zonder jou
zeker.

ANNIE

(parmantig)
Inderdaad.

530

EXT. DORPPLEIN - EIND VAN DE DAG, LE ROURET 1965

530

Annie staat in een telefoonsel en belt met John de Crane in Nederland. Hij vertelt over het enorme succes *Van heerlijk duurt het langst*.

ANNIE

Oh John, maar dat is
fantastisch...
- nee, dan kom ik terug.
Natuurlijk vindt Dick dat goed.

531

EXT - ACHTERTUIN VOSSIUSSTRAAT, AMSTERDAM 1989 (HEDEN)

531

Annie is niet meer aan het werk, ze zit op het trapje naar de tuin te roken in het late zonnetje dat achter een boom verdwijnt.

Annie verzit om nog een laatste reepje zon te vangen.

DICK

Je liet me zitten in Frankrijk
voor een interviewtje.

Annie komt overeind.

ANNIE

Voor een heleboel interviews,
Dick. Met de Elsevier, jouw
Elsevier, en met Mies. Bij Mies
op de bank!

Dick kijkt bevreemd toe hoe Annie een zaag in de boom zet
en met alle macht probeert het ding heen en weer te
bewegen. Het lukt bijna niet. Ze stopt.

ANNIE

Het eerste grote succes in mijn
leven. En jij gunde het me niet.

Annie doet weer een verwoede zaagpoging.

DICK

Je werkte veel te hard.

Annie is het er niet mee eens. Ze blijft verwoed verder
zagen, zonder enig resultaat.

532 INT. SLAAPKAMER - DAG, BERKEL 1968

532

Annie is zich aan het aankleden voor een interview.
Onderwijl zingt ze.

ANNIE

*Oh, wat een heerlijk leven,
leven onder druk,
altijd voortgedreven.
Oh, wat een groot geluk*

Annie kijkt naar zichzelf in de spiegel, schikt iets aan
haar haar, stift haar lippen.

ANNIE

*Zo gaat dat als je gesetteld
bent,
in je auto zit en op je krent,
vette hapjes uit de supermarkt.
Op naar 't hartinfarct.*

533 EXT. WEG - DAG, NEDERLAND 1968

533

Annie aan het stuur en zingt.

ANNIE

*Eindelijk mag je meedoen.
Je bent een gewichtig persoon.
Je zit, als ieder ander,
keurig in het patroon.*

Annie loopt op een tv-studio af.

ANNIE

Dan hebben we de poppen aan 't dansen.

Dan ben je aangepast.

Dan hebben we de poppen aan 't dansen.

Wat zit daar allemaal aan vast?

(4)

Annie wordt van harte welkom geheten, schudt beleefd lachend handen en verdwijnt naarbinnen.

1968 Bij de opening van de boekenmarkt in de RAI, met het thema het Totale Lezen, wordt Annie onderbroken door een spiernaakte vrouw, Hormoontje.

HORMOONTJE

Mevrouw Schmidt, ik wil u dit graag aanbieden.

Hormoontje toont het blad Gandalf, (een vooruitstrevend blad over seksualiteit) met op de voorkant een prikkelende foto.

Annie neemt het blad aan en reageert ad rem.

ANNIE

Na het totale lezen, komt het totale bloot, moet u maar denken.

De zaal lacht. Hormoontje zwaait nog even naar Annie.

Annie wendt haar blik af.

De live-uitzending is al bezig. Annie komt heel zacht de studio in, terwijl de interviewster haar introduceert.

RADIO-INTERVIEWSTER

... van talloze kinderversjes, het onlangs verschenen Pluk van de Petteflet, maar vooral zeer bekend van Jip en Janneke. We zijn dan ook erg blij met de komst van Annie M.G. Schmidt.

De vrouw knikt naar Annie, die door een assistente met veel egards naar haar plaats wordt geleid. Ze zit naast de beginnende schrijfster Jetta van Leeuwen.

RADIO-INTERVIEWSTER
Naast haar zit de beginnende
schrijfster Jetta van Leeuwen.

Jetta van Leeuwen knikt.

RADIO-INTERVIEWSTER
Nog geen boeken gepubliceerd,
maar al wel veel meningen, toch?

Jetta lacht, Annie ook.

RADIO-INTERVIEWSTER
Om gelijk maar de knuppel in het
hoenderhok te gooien. Wat bedoel
je ermee Jetta, als je Annie
Schmidt oproept om duizend
PIKsplinternieuwe verhalen te
schrijven?

Annie kijkt verbaasd, ze weet hier niks van.

JETTA VAN LEEUWEN
Ik geloof best dat Jip en Janneke
vogeltje hebben gespeeld en dat
ze eitjes gingen leggen. Maar
waarom lees ik niet dat Janneke
haar broek heeft uitgedaan en dat
Jip zei 'Hoe kan dat nou? Waarom
heb jij daar niks, kijk wat ik
heb...'

RADIO-INTERVIEWSTER
Jip moet zijn piemeltje laten
zien?

JETTA VAN LEEUWEN
Precies. Dat doen echte kinderen.
En daarom wil ik Annie Schmidt
oproepen op te staan, want nu
geloven ze haar nog, en heel hard
te roepen: 'Jip en Janneke zijn
dood, dood, dood!'

Annie schrikt van de felheid waarmee de laatste zinnen
worden uitgesproken.

RADIO-INTERVIEWSTER
Mevrouw Schmidt?

Annie haalt diep adem en probeert haar boosheid te
onderdrukken.

ANNIE
Er wordt de laatste tijd erg veel
doodverklaard.
(MORE)

ANNIE (cont'd)

De roman is dood, het toneel,
God, Feijenoord, het hele
burgerlijke tijdperk en ga maar
door [...] Juist, dat is het
nieuwe calvinisme. Omdat de
wereld zo boos is, mag je niet
lachen, niet genieten, niet
spelen, niet gek doen.

Annie pakt haar sigaretten en aansteker bij elkaar.

ANNIE

Alleen maar boos leidt tot angst,
agressie en het machteloos
doodverklaren van iedereen.

Bij deze laatste zin is Annie overeind gekomen.

JETTA VAN LEEUWEN

Maar...

Annie heeft geen zin in een verder gesprek. Zonder nog iets
te zeggen beent ze de studio uit. De interviewster start
gauw een plaatje.

537 INT. STUDIO - DAG, HILVERSUM 1968

537

Annie loopt kwaad door de gangen in de studio, langs
snoeren en kabels en technische dingen, op weg naar een
uitgang die ze niet kan vinden. Ze zingt boos.

ANNIE

*Zo gaat dat als je gesetteld
bent:
een cijfer in het establishment,
een nummer op de slavenmarkt.
Op naar het hartinfarct.
O, wat een heerlijk leven.
O, wat een heerlijk lot.
Een succesvol leven,
je gaat eran kapot
En dan hebben we de poppen aan 't
dansen,
dan heb je wat je wil,
dan dansen de poppen niet verder,
dan staan de poppen stil.(4)*

538 INT. WOONKAMER - DAG, BERKEL 1968

538

Annie zit moe en onzeker op de bank met een glaasje. Ziet
door het raam Flip met wapperende haren op zijn brommer
aankomen rijden.

Flip komt binnen ziet zijn uitgeputte moeder en zakt naast
haar op de bank.

FLIP

Wat is er?

ANNIE

Moet je geen helm op jongen?

Flip negeert de vraag. Hij haalt uit zijn zak een zakje wiet en begint een jointje te draaien.

ANNIE

Alles wat naam heeft is opeens
oudbakken of establishment en dat
moet omver.

Flip knikt, hij is het daar roerend mee eens.

ANNIE

En 't gekke is: daar kan ik me zo
goed in verplaatsen. Ik ben ook
tegen het establishment, maar ik
maak er opeens zelf deel van uit.
Ik ben één en al establishment.

Annie zucht, opeens veert ze op, steekt haar vuist in de lucht.

ANNIE

Weg-met-mij!

Annie zakt weer moedeloos terug op de bank.

ANNIE

Mijn werk... de kinderboeken
lopen als een trein, maar... ze
zijn ouderwets en gedateerd.
(tegen Flip die de joint
aansteekt) Moet dat hier?

Flip zegt niks, hij neemt uiterst zorgvuldig een trekje.

ANNIE

Alles moet anders (met een
voorleesstemmetje) 'Ga je mee?'
zei Jip. 'Moeders tietten
afsnijden.' 'Hè ja,' zei
Janneke.(5)

Flip moet hier om lachen.

Annie pakt de joint uit Flips hand. Ze neemt een hele lange trek.

Flip kijkt haar verbouwereerd aan.

ANNIE

Je moet met je tijd meegaan.

Ze geeft de joint terug aan Flip.

Annie en Flip zitten samen op de bank wat lacherig te wezen. Achter hen komt Dick thuis van zijn werk. Omdat ze onderuitgezakt zitten, ziet hij ze niet.

Dick hangt zijn jas op, zet zijn werktas neer.

Dan ziet hij de twee hangerige types op de bank. Dick kijkt vreemd op. Flip klopt op de bank op de lege plek naast hem.

FLIP

Kom er bij, Pa!

DICK

Nee dank je jongen, Pa heeft trek, (tegen Annie) wat eten we?

ANNIE

Ja Dick wat eten we? Dat zou ik ook weleens willen weten.

DICK

(brommend)

Pa gaat wel weer een eitje bakken.

Annie en Flip schieten in de lach.

FLIP + ANNIE

Pa gaat wel weer een eitje bakken.

Ze lachen. Krijgen de slappe lach, terwijl Dick in de keuken rommelt.

Dick komt de kamer weer in.

DICK

Waar zijn de eieren?

Flip en Annie schieten weer in een deuk.

DICK

Wat is daar leuk aan? (tegen Flip) Je vader heeft de hele dag hard gewerkt. En wat heb jij gedaan?

Flip zucht gelukzalig en zakt nog meer onderuit.

FLIP

Relaxed..

Annie lacht.

DICK
Er zal toch een keer gewerkt
moeten worden, jongen.

FLIP
Waarom?

ANNIE
Ja waarom eigenlijk? Wij hebben
toch meer dan genoeg geld? Te
veel hebben we, we krijgen het
niet eens op.

DICK
Wat is er mis met werken?

ANNIE
Voor de Shell.

Dick kijkt ze geschokt aan. Alsof hij zich ineens afvraagt
wat hij met zijn leven heeft gedaan.

540 INT. SLAAPKAMER ANNIE EN DICK - AVOND, BERKEL 1968 540

Annie en Dick zitten in bed en roken samen een jointje.
Annie neemt een trek en geeft hem dan door aan Dick, die
ook een trek neemt.

ANNIE
Snap jij het nog Dick? Wat kan en
wat niet? Wat is in, wat is uit?
Ik weet het niet meer...
Ik hoor d'r niet meer bij.

DICK
Laten we gaan.

Annie kijkt naar Dick.

DICK
...Weg van hier.

Annie schiet in de lach, Dick ook. Ze lachen.

541 EXT. HUIS ANNIE EN DICK - DAG, BERKEL 1968 541

Het regent dat het giet.

De auto, met aanhangertje, is volgestouwd met spullen. Ook
de katten zitten gestrest op de hoedenplank. Annie komt met
een paar laatste plantjes aan.

DICK
Moeten die echt mee?

Annie knikt, met een blik naar Flip die op zijn brommer onder een afdakje schuilt.

ANNIE

Hij gaat ze geen water geven.

Flip lacht semi-onschuldig. Dick neemt de planten aan en propt ze er nog ergens bij.

Annie loopt naar Flip, ze geeft hem een kus.

ANNIE

Doe je voorzichtig?

Flip schudt zijn hoofd.

FLIP

(quasi-braaf)

Nee, moeder.

ANNIE

Geen rare dingen?

Flip knikt van ja.

FLIP

Wel moeder, veel rare dingen.

ANNIE

En zodra je vakantie hebt, komen!
(liefkozend) Het hol in Frankrijk wacht. Net als de holbewoners.

Dick komt aangelopen. Hij geeft Flip een kus, dan slaat hij zijn arm om Annie heen.

DICK

Kom.

542 INT. AUTO - DAG, BERKEL 1968

542

Annie zit in de auto, die wegrijdt. Ze zwaait naar Flip, die met wapperende lange haren op zijn brommer achter hen aanrijdt over de natte dijk. Het water spettert op.

Annie kijkt nog eens achterom door de achterrauit.

ANNIE

(zingt)

*Kijk met je brommer uit
en pas in godsnaam op jezelf
en kom niet te laat naar huis,
Niet later dan een uur of elf.
Vergeet je boterhammen niet.
Moet je geen jas an met dat weer?
Moet je geen das an met die kou?*

(MORE)

ANNIE (cont'd)
En let goed op in het verkeer.
(6)

543 EXT. LE ROURET - DAG, FRANKRIJK 1968

543

Dick en Annie ontbijten buiten voor het min of meer affe huis. Er heerst een serene rust. Ze genieten samen van het uitzicht als er het geluid klinkt van een bestelautootje dat het pad oprijdt. Het is de bricoleur.

Dick veert overeind. Hij praat met de man die achter uit de auto een groot pakket haalt.

Annie komt verbaasd kijken.

Dick rukt het karton los. Er komt een betonmolentje uit, dat hij liefkozend streelt.

ANNIE
Is dat een -

DICK
- betonmolen.

Annie kijkt Dick geschokt aan, terwijl hij verder gaat met het bewonderen van zijn nieuwe aankoop.

ANNIE
Dit is definitief...

Dick rolt een groot verlengsnoer uit, richting het huisje.

ANNIE
Finaal.

Dick begint het ding fluitend te installeren.

ANNIE
Geen terug meer mogelijk.

Zet het apparaat aan. De molen begint te draaien.

Annie zakt terug in haar stoel en kijkt naar het draaiende molentje. Dick steekt enthousiast zijn duimen naar haar op. Annie glimlacht flauw terug.

ANNIE
(zacht voor zich uit)
Vaarwel lief vaderland.

544 INT. WERKKAMER VOSSIUSSTRAAT - DAG, A'DAM 1989 (HEDEN)

544

Annie zit aan haar bureau en draait zich om naar Dick die in een hoek van de kamer zit.

DICK
Waarom heb je dat niet gezegd,
dat je het zo vreselijk vond?

ANNIE
Jij was gelukkig.

Dick kijkt bedenkelijk.

ANNIE
In 't begin, in 't begin was je
heel gelukkig.

DICK
Maar jij toch ook?

Annie glimlacht.

ANNIE
Ik probeerde er het beste van te
maken.

545 INT. BAKKERIJ - DAG, ZUID FRANKRIJK, 1970

545

Een vrouw achter de toonbank en haar dikke dochter kijken
Annie niet-begrijpend aan.

ANNIE
(in voorzichtig frans)
Un baquette s'il vous plait.

BAKKERSVROUW
Comment?

ANNIE
Un baquette?

De bakkersvrouw kijkt haar dochter even veelbetekenend aan
terwijl ze une baquette pakt. Ze legt het brood op de
toonbank en corrigeert Annie.

BAKKERSVROUW
UNE, une baquette, voila madame.

Annie weet niks ad rems terug te zeggen, in plaats van iets
snedigs zegt ze:

ANNIE
Merci.

546 INT. COIFFEUR - DAG, FRANKRIJK 1970

546

Annie komt met haar stokbrood bij de kapper. De kapper, het
glijerige type, herkent haar.

COIFFEUR
Bonjour madame Beaumeles.

De man installeert haar in een stoel en kijkt met haar mee in de spiegel. Hij beroert haar haar.

COIFFEUR
Vous desirez?

Annie lacht, tijd in voor een grap.

ANNIE
Noir, avec (ze maakt het gebaar van krullen-) des (ze zoekt het woord) papilottes?

Annie lacht om haar eigen grap, maar de kapper niet. Die kijkt haar verbijsterd aan via de spiegel.

COIFFEUR
Papilottes?

Annie wil zeggen dat het een grap is, maar de man gaat hoofdschuddend op zoek naar het stalenbord, dat niet meteen te vinden is. Ondertussen praat hij hardop tegen de andere dames in de kapsalon. Annie kan het niet verstaan, maar de dames wel. Ze moeten om hem lachen en kijken naar Annie. Annie voelt zich ongemakkelijk.

Het stalenbord, met staaltjes gekleurd haar, is gevonden. De kapper legt het voor Annie neer en wijst.

COIFFEUR
Laquelle, celle-ci?

Annie maakt afwerende gebaren.

ANNIE
Non non, je veux pas noir. C'est une joke-hahaha-rire.

Het valt even doodstil in de kapsalon.

De man moet hier helemaal niet om lachen. Hij legt het bord weg. Kijkt kwaad in de spiegel.

COIFFEUR
Alors, vous desirez?

547 INT. LE ROURET - DAG, FRANKRIJK 1970

547

Annie kijkt naar haar nieuwe kapsel in de spiegel. Het huilen staat haar nader dan het lachen.

Door het raam ziet ze Dick aan het werk op het land. Hij zwaait lachend naar haar. Duidelijk gelukkig.

Annie steekt lauw haar hand op.

548 **EXT. TERRAS MET UIZICHT OP ZEE - DAG, FRANKRIJK 1970** 548

Annie zit met een glas rosé op het terras. Ze kijkt naar de genietende, zwoegende Dick die in de weer is met stenen. De zon schijnt schel in haar ogen. Ze knippert, een oog traant.

Tranen wordt huilen. Annie krijgt het te kwaad.

ANNIE

(zingt zachtjes)

*Wat voor weer zou het zijn in Den
Haag?,
wisselvallig met telkens een bui?
Wat voor weer is het daar nou
vandaag?
Is het weer voor een vest of een
trui?*

Annie staat op en loopt het veld in.

549 **EXT. LE ROURET LANDSCHAP - DAG, FRANKRIJK 1970** 549

Annie loopt door het zinderende landschap.

ANNIE

(zingt)

*Is er regen vandaag?
Waait de wind met een vlaag
alle voetgangers weg van het Spui
en duikt iedereen diep in zijn
kraag?
Wat voor weer zou het zijn in Den
Haag?
Wat voor weer zou het zijn in Den
Haag?
Zijn de bomen nog kaal op 't Voor
hout?
Wat voor weer is het daar nou
vandaag?
Is het miezerig, mistig en koud?
Zijn de wolken weer laag?
Valt de regen gestaag?
Is lijn negen er nog zo benauwd?
Ligt het bier weer zo koud op je
maag?
Wat voor weer zou het zijn in Den
Haag?
(Eventueel nog langer)(7)*

Annie blijft midden op het veld, in de zinderende zon staan. Dick kijkt op van zijn werk.

DICK
Annaliefje! Wat doe je?

ANNIE
Ik denk.
Ik denk aan de Afsluitdijk.

DICK
Wat zeg je?

ANNIE
(hard)
De Afsluitdijk in de mist!

Dick gaat hoofdschuddend verder met zijn werk. Annie tuurt naar het reepje zee alsof ze de Afsluitdijk voor zich ziet.

550 EXT. LE ROURET - ZEER VROEGE OCHTEND, FRANKRIJK 1970 550

Zeer vroeg in de morgen. Het is op de grens van donker naar licht. De vogeltjes fluiten. Met een kop dampende thee in haar handen verlaat Annie het huis. Ze loopt naar het verderop gelegen schrijfhuisje.

551 INT. SCHRIJFHUISJE - ZEER VROEGE OCHTEND, FRANKRIJK 1970 551

Annie gaat achter haar tafeltje zitten. Ze legt een papier voor zich neer op tafel en een pen. Ze staart naar het witte papier.

LATER

Annie zit achter haar tafeltje over iets gebogen. Ze schrijft. Het lijkt alsof ze hard aan het werk is.

Als we dichterbij komen zien we dat ze een kruiswoordpuzzel oplost.

WEER LATER

Annie staart naar het witte vel op haar bureau

WEER LATER

Annie bestudeert een boek over grassen/uilen.

WEER LATER

Annie staart naar het witte vel, komt overeind en verlaat het werkhuisje.

552 EXT. LE ROURET - DAG, FRANKRIJK 1970 552

Annie loopt door de al zeer warme zon naar het huisje.

ANNIE
Allemaal reacties op mijn
interview in de Libelle.
België komt volgende week.

Dick zakt in elkaar. Hij denkt o my god. Nog meer?

DICK
België?

ANNIE
Een cameraploeg van de Belgische
tv...

Annie kijkt naar Dick, maar Dick reageert niet. Hij bekijkt
een Vrij Nederland, een tekening van Peter van Straaten.

Dick laat de tekening aan Annie zien.

DICK
Snap jij 'm?

Hij kijkt er heel lang naar. 'Pardon reeds' staat er onder.
Annie snapt de grap ook niet.

Dick legt het blad weg en gaat weer naar de natuur zitten
kijken. Annie kijkt nog eens naar de tekening. Ze neemt een
slok koffie en dan ineens komen de tranen. Eerst eentje,
dan nog eentje.

Dick heeft niet meteen door dat Annie zit te huilen. Pas
als ze echt gaat snikken ziet hij het. Hij slaat zijn arm
om haar heen.

DICK
Anna, Annaliefje...

ANNIE
Het is precies wat de dokter zei:
le soleil n'échauffe pas.

Het zweet gutst van Dicks voorhoofd. Hij veegt het weg met
zijn zakdoek.

ANNIE
Ja van buiten wel, maar van
binnen niet.

Dick sust haar.

ANNIE
Ik mis alles. Mijn taal, mijn
land, mijn kind. Flip zit daar
maar alleen.

DICK
Flip kan het best alleen.

Annie, tussen de openslaande deuren, belt met Flip.

ANNIE

Dag Flip, met je moeder. Wat fijn je te horen.

- Hier? Heerlijk is het, echt heerlijk. Prachtig weer. En daar?

Flip vertelt aan de andere kant van de lijn iets over een studentenoproer.

ANNIE

Maar daar doe jij toch niet aan mee?

- Hoezo wel?

Flip praat aan de andere kant van de lijn enthousiast door.

ANNIE

(zingt zachtjes)

*Als de politie slaat,
zet dan je bril af, vent.
Pas op, het glas komt in je oog
en ze slaan hard. Dat is bekend.
En als je wordt gehersenspoeld,
Kijk dan niet in het volle licht.
En als de gasoorlog begint,
hou dan een doek voor je gezicht.*

De muziek stopt abrupt.

ANNIE

Wat zeg je? Goed, snap ik, wil je je vader nog spreken? Oh je moet gaan, wees voorzichtig hè lieverd.

(zachtjes zingend)
*Want je blijft altijd ongerust,
als moeder zijnde.
Dat blijf je houden
tot aan het einde. (8)*

Annie legt de telefoon neer.

Het is donker. De cigales tjirpen. Een uil in een boom kijkt naar het echtpaar dat zo idyllisch bij elkaar zit. Als we dichterbij komen blijkt dat er geruzied wordt.

DICK

Ik wil het niet, dit hier is van ons. Dat hoeft niemand te zien.

ANNIE
Jij houdt van stilte, maar ik
niet. Ik wil niet geluidloos
verzinken in dit natuur-nirwana.

DICK
Dan bel je een vriendin...

ANNIE
Interviews horen bij het vak. En
ik vind het gezellig.

Dick zegt niks meer, Annie ook niet.

558 EXT. LE ROURET - DAG, FRANKRIJK 1970

558

Een auto van een cameraploeg staat langs de kant van de weg
geparkeerd. Annie loopt met de interviewer, gevolgd door
camera- en geluidsman naar het huisje. (NB er bestaat een
echt interview, ziet er prachtig jaren 70 uit).

ANNIE
Dit is dan ons paradijsje. Les
Beaumeles.

Bij het huis zien we Dick in het land.

ANNIE
Daar is mijn man, Dick!

Annie zwaait. Dick kijkt op. Als hij de cameraploeg ziet,
loopt hij weg de bossen in.

Annie kijkt even vertwijfeld naar de schuwe Dick.

ANNIE
*Hij is een echte kluizenaar, een
beetje mensenschuw. Hij haat
interviews...*

De camera blijft gericht op het bos waarin Dick verdwenen
is. Annie gaat in beeld staan.

ANNIE
*Hij wil niet alleen maar
de man zijn van iemand. Ik wil
ook mezelf zijn en niet de vrouw
van iemand. Bij ons allebei is
dat een beetje extreem.(9)*

559 INT. SCHRIJFHUISJE LE ROURET - DAG, FRANKRIJK 1970

559

De deur zwaait open. Annie toont haar werkkamer, praat
tegen de camera.

ANNIE
Hier zit ik dan. Met helemaal
niets dan mijn bureau en mijn
typemachine.

Annie ploft achter haar bureau, pakt het boek over grassen.

ANNIE
(grappend)
En mijn studie naar Franse
grassen.

Ze wijst naar een matje op de grond.

ANNIE
En mijn bidmatje, voor lieve
Allah geef me een plotje.

Annie lacht als een volleerde pr-dame.

560 EXT. TERRAS MET UITZICHT OP ZEE - DAG, FRANKRIJK 1970 560

Annie en de interviewer zitten op het terras en kijken uit
op het reepje zee, ver weg.

INTERVIEWER
Gaat u niet inmiddels naast uw
schoenen lopen van al die eer en
lof?

ANNIE
Gelukkig heb ik een lieve man die
me bij de les houdt. Hij vindt
eigenlijk dat hele schrijven
verdacht. Annie M.G. Schmidt is
voor hem synoniem van
kapsoneslijder.

De interviewer lacht.

561 EXT. LE ROURET - AVOND, FRANKRIJK 1970 561

Voor het huisje, waar de auto's staan geparkeerd neemt
Annie afscheid van de cameraploeg.

INTERVIEWER
Ook de groeten aan uw man...

ANNIE
Zal ik doen. Als hij de weg terug
kan vinden...

Ze lachen.

Annie zwaait de mannen uit. Zodra de auto uit het zicht is, komt Dick inderdaad vanuit de bossen te voorschijn. Hij is ontzettend kwaad.

ANNIE

En? Is je gewei gescheurd?

Dick loopt kwaad weg.

562 EXT. TERRAS MET UITZICHT OP ZEE - AVOND, FR 1970

562

Dick zit met de krant op het terras te mokken.

Annie komt aan met een aangebroken fles port en een fles sherry. Dick zegt niks, hij is kwaad. Annie schenkt twee glazen in. Port voor Dick, sherry voor haarzelf.

De cigales tjirpen er op los. Annie zet een glaasje voor Dick neer, die zich achter de krant blijft verschuilen. Dan niet.

Annie gaat naar haar schrijfhuisje. Ze bedenkt zich, komt terug en pakt de fles sherry mee.

DICK

... wat ga je doen?

ANNIE

Waar ik goed in ben.

563 INT. SCHRIJFHUISJE - AVOND, FRANKRIJK 1970

563

Het is donker en kil in het huisje, dat in de schaduw staat.

Het schrijven lukt niet. Annie schenkt een glas sherry in en drinkt het in een teug leeg.

Ze begint iets, gooit het weg.

Denkt lang na.

Neemt nog een glas sherry.

Loopt heen en weer.

Gaat weer zitten en en tuurt naar het terras voor het huis. Door het raam ziet ze Dick op het terras zitten met een fles port.

ANNIE

(zingt zacht)

*Laten we lief zijn voor elkaar,
laten we blij zijn dat we leven,
't is misschien nog maar heel
even,*

(MORE)

ANNIE (cont'd)
*nog maar tien of twintig jaar...
Nou, dat is ontzettend kort.
Dit is sherry en dit is port.*

Annie kijkt even naar Dick. Ze blaast op haar vingers, ze heeft het koud.

564 INT. WERKKAMER VOSSIUSSTRAAT. - AVOND, AMSTERDAM 1989 564
(HEDEN)

Het is donker in de werkkamer. Annie zit bij een klein lichtje langzaam te typen. Het wil niet erg. Dick pakt haar handen en wrijft ze warm.

DICK
(zingt)
*Laten we lief zijn voor elkaar,
laten we van elkander houden,
steek de handen uit de mouwen,
positief zijn met elkaar,
want het leven is zo kort.
Dit is sherry. Of is het port?
(10)*

Annie pakt het glas en neemt een slok. Dan geeft ze het glas aan Dick.

Dick streelt Annie, eerst haar wang, dan haar nek.

ANNIE
(terwijl ze geniet)
Hou op, je leidt me af.

Dick houdt niet op.

ANNIE
Ik moet verder.

DICK
Waarom?

Annie geeft geen antwoord. Het strelen vindt ze heerlijk.

DICK
(lief)
... Laat toch zitten, oma. Het hoeft niet meer.

ANNIE
Het moet WEL. Gerardjan wil morgen een nieuwe versie. En noem me geen oma.

Annie moddert verder.

DICK
Ik wilde je niet ontvoeren naar
Frankrijk.

ANNIE
Wel.

DICK
Ik wilde je beschermen.
Weg van het gekkenhuis Nederland
met zijn zuurpruimen en
azijnpissers. Ik kon er niet
tegen dat ze je ouderwets vonden
en uitlachten.
Wij samen in ons veilige nest.
Dat is toch wat je wilde?

Annie glimlacht.

Oude dixielandmuziek klinkt zachtjes.

Dick pakt Annie beet. Ze dansen heel voorzichtig.

ANNIE
In Frankrijk kreeg ik geen letter
op papier.

Dick kijkt Annie aan.

DICK
Je hebt er je beste werk
geschreven -

Er klinkt gezang, muziek, danseressen zwieren de kamer in,
die verandert in een café uit de jaren dertig.

CAFÉBEZOEKERS
(zingen)
*De dertiger jaren,
de glans en de glitter,
de platina haren
en al het geschitter.
D'r was een yell yell ping pong
poepido.
D'r was een haj haj king jong
koepido.
De FOXTROT was hallibadaaaaa,
padadeli RAM etcetera etcetera.
(11)*

Annie leunt glimlachend tegen Dick aan.

Binnen is het donker en kil. Annie zit met een vest aan achter haar bureau gedreven te tikken.

Ze typt:

*Al die honderdduizend liedjes
waar je mee wordt overspoeld,
songs en hits en melodietjes,
die zijn nooit voor ons bedoeld.*

(Over het typen heen klinkt geleidelijk aan de zangstem van Willem Nijholt, doorlopend in de volgende scène)

Annie blij met haar tekst, rukt hem uit de typemachine.

Annie loopt enthousiast richting Dick om haar tekst te laten zien, ze loopt om het huis, zoekend richting bos, dan weer richting huisje...

WILLEM NIJHOLT (O.S.)
*Want zo is het toch m'n jongen,
nooit is er een lied gezongen
over de verboden kus
Van Romeo en Julius
Want daar zijn we nog niet aan
toe -
taboe taboe -
geen aria's, nooit aria's
voor de paria's. (12)*

Annie komt het huis binnen en ziet een sombere Dick zitten. Ze moffelt de tekst weg en begint koffie te zetten.

Met Harry Bannink aan de piano zingt Willem Nijholt zeer ontroerd 'Sorry dat ik besta'. Annie zit naast de regisseur en kijkt toe. Om hem heen zijn allerlei mensen aan het werk, kleedsters, rekwisiteurs etc... Gaandeweg het lied stopt een ieder met zijn activiteiten en kijkt geroerd naar de zingende Willem Nijholt.

WILLEM NIJHOLT
*Veeg ons maar weg, wrijf ons maar
uit,
We zijn een vlek op 't schone
tafellaken
van de nette erotiek.
Voor ons geen achtergrondmuziek,
(MORE)*

WILLEM NIJHOLT (cont'd)
maar de stilte en de schaduw van
het portiek.

*Liedjes klinken om ons heen
Zo gewoon en zo algemeen
Als confectie van C&A
Altijd Romeo, altijd Julia
Daar is de liefde voor bedoeld
ROmeo en Julia
En dit is wat je denkt en voelt:
Sorry dat ik besta.*

*Nooit in de zon,
Nooit in het licht
Nooit op een feestje met
ontroerde ouders.
Geen serpentes, versierde tent,
Geen tranen en geen sentiment,
Voor ons geen smachtende violen
Bij 't happy end.
Er moest toch ook een liedje
zijn,
Al was 't alleen maar een
refrein,
Al waren 't maar vijf regeltjes,
Over Romeo en Julius
(12)*

Willem Nijholt stopt met zingen. Iedereen heeft een brok in zijn keel.

Annie kijkt geraakt toe.

570 INT. ACHTER HET TONEEL - DAG, AMSTERDAM 1977

570

Annie staat te bellen met Dick.

ANNIE
Je moet echt komen Dick.
- Voor de première. Ik zeg het
niet gauw van mezelf maar dit
wordt echt mooi.
- Wat zeg je?

Annie luistert, ze knikt. Haar gezicht betreft. Dick komt niet.

571 INT. ZAAL CARRÉ - AVOND, AMSTERDAM 1977

571

Het openingsnummer van Foxtrot. Op het toneel wordt uitbundig gedanst en gezongen.

ZANGERS
*De dertigerjaren
De glans en de glitter
De platina haren
(MORE)*

ZANGERS (cont'd)

*Al het geschitter
D'r was een yell yell ping pong
poepidoe
D'r was een haj haj king kong
koepidoe
De foxtrot was de hallibadaaa
Padadeli ran etcetera, etcetera,
't is altijd moeilijk in 't begin
De tekst te verstaan
Men is net binnen en
Men kijkt er wat vreemd tegenaan
Het woordje Foxtrot ja dat wel
De rest komt over als rel del del
Maar als je verder niks verstaat
Dan word je kwaad (13)*

Annie in de zaal geniet. Kijkt even opzij, maar naast haar is een lege stoel, geen Dick.

572 INT. FOYER CARRÉ - AVOND, AMSTERDAM 1977

572

Na afloop. Annie staat alleen, veel mensen komen op haar af om haar te complimenteren.

VROUW
Het was fantastisch...

Annie neemt de complimenten beleefd in ontvangst.

VROUW
Is Dick er niet?

ANNIE
Dick? Die is in Frankrijk.
Olijven oogsten.

LATER

Annie in gesprek met een groepje oudere dames. Annie schudt haar hoofd.

ANNIE
De vriezer repareren.

LATER

Annie in gesprek met twee nuchtere mannen.

ANNIE
Het jachtseizoen openen.

De mannen lachen, Annie lacht mee. Haar blik kruist die van Flip die verderop staat te praten. Hij heeft wel door dat er onder haar humor verdriet zit. Ze vindt het vreselijk dat Dick er niet is.

Annie kan zijn medelijden niet aan en kijkt weg van Flip.

Annie ligt op de bank in Dicks armen. Ze zucht.

ANNIE

Het is zo raar. Ik hou van die musical, maar het was het begin van het einde.

DICK

Welnee, je hebt daarna nog veel meer moois -

ANNIE

- Het begin van het einde tussen ons.

Dick schrikt van deze tekst. Hij laat haar los.

DICK

Het einde van ons? Ik hield al die tijd van je, en ik hou nog steeds van je....

Dick omarmt haar beschermend, kust haar nek, haar mond. Annie is blij om even niet te hoeven werken, laat zich verleiden. Ze gaan samen op de vloer liggen, voorzichtig vrijend. Dick pakt haar hand, streelt haar vingers.

DICK

We horen bij elkaar.

Hij kust haar pink.

DICK

(fluisterend)

Ik hou zoveel van je...

Annie doet haar ogen dicht. Ze geniet. Hij kust haar ringvinger met de ring.

DICK

Ik mis je.

Hij kust haar middelvinger.

DICK

Ik wil dat je stopt met werken en

-

Annie opent haar ogen, ze rukt haar hand uit zijn hand.

ANNIE

Stoppen?! Nooit!

Annie richt zich op, alle intimiteit is verbroken.

ANNIE

Zie je wel! Je houdt niet van mijn werk, je hebt er nooit van gehouden.

DICK

Ik heb alles gelezen. Je hebt jarenlang op mijn oordeel geleund.

ANNIE

Je hebt me altijd tegengewerkt.

DICK

En nu gaat het zeker beter? Welke meesterwerken heb je geschreven sinds ik er niet meer ben?

Annie gaat achter de typemachine zitten. Haar blouse open.

ANNIE

Ga weg, Gerardjan wacht op me.

Ze begint weer te typen.

DICK

(wanhopig)

En ik? Wacht ik niet op je? Ik kan niet zonder jou en jij niet zonder mij.

ANNIE

Ik wil dat je weggaat Dick.
Je moet weg.

Ze meent het. Dick is gekwetst. Hij draait zich van Annie af en verdwijnt. Annie steekt een sigaret op. Ze is van haar stuk gebracht.

574 INT. ZAAL STADSSCHOUWBURG - DAG, AMSTERDAM 1989 (HEDEN) 574

De première van *Los Zand*. Op het toneel:

SAAR/KITTY COURBOIS

Zie je wel... Gerrit heeft 'm gewurgd. En het lijk in de kast weggestopt. Bij Jaap z'n vis.

GERRIT/KEES HULST

't Is nog volop feest daar. Ik vind dit wachten ondraaglijk. Werkelijk ondraaglijk.

SAAR

*Kunnen we niet gewoon weggaan?
Waar wachten we eigenlijk op,
Gerrit. Vertel me dat nou's
(14)*

Annie zit onrustig in de volle zaal. Ze kijkt om zich heen naar de lauwe reactie van het publiek. Een paar stoelen naast haar valt een man in slaap. Annie kan wel door de grond zakken van ellende.

575 INT. FOYER MODERN THEATER - AVOND, A'DAM 1989 (HEDEN) 575

Sophisticated premièrerepubliek, heel anders dan bij Foxtrot. Annie staat met Dieuwer wat verlegen apart. Dieuwer ziet Annies treurige hoofd.

DIEUWER

Ik ga wel even een wijntje halen.

Dieuwer verdwijnt. Ziet niet dat mensen haar herkennen en elkaar aanstoten. Jeanne Roos meldt zich, kust Annie.

ANNIE

Oh Jeanne, wat een rotstuk heb ik geschreven...

Jeanne Roos zegt niks. Ze is het met Annie eens. Een acteur uit het stuk komt op haar af.

ACTEUR

Annie! (kust overdreven)
Gefeliciteerd...
Hoe vond je het gaan?

Voor Annie kan antwoorden, ziet de acteur al weer iemand anders en verdwijnt.

ANNIE

Het was ook wel heel slecht
gecast.

Jeanne Roos lacht.

Dieuwer komt aandragen met glazen witte wijn. Ze heeft Annies laatste woorden opgevangen.

DIEUWER

Het was hartstikke leuk. Vooral
dat stuk met die (ossen)...

ANNIE

(fel)
Nee, het was niet leuk.

Dieuwer valt geschrokken stil.

Annie staat in haar eentje te roken, als Flip zoekend naar buiten komt. Hij loopt op haar af. Annie zucht.

ANNIE

Ik kan het niet meer, Flip.

FLIP

Zo erg is het toch niet.

ANNIE

Jawel, zo erg is het WEL.
En weet je wat het allerergst is?
Dat niemand me gewaarschuwd
heeft! Niemand die tegen me zegt,
Annie stop maar, je kunt er niks
van.

FLIP

Hou-es op! Ik heb net aan
Jonathan verteld over zijn
beroemde Jip en Janneke-oma....
Trouwens als oma stopt met werken
kan ze mooi d'r eigen versjes
komen voorlezen en -

Annie luistert niet naar Flip die doorratelt.

ANNIE

Dick zou het eerlijk zeggen:
Annie - rotzooi!

Flip slaat zijn arm om haar heen.

ANNIE

Ik wil hier weg.

Een groot bord boven de ingang kondigt *Los Zand* aan. Annie en Flip lopen weg van het theater.

Nog net is te horen wat Annie zegt:

ANNIE

...Ik kan het niet zonder Dick,
Flip.
Hij heeft gelijk, ik kan het niet
zonder hem...

NOTEN

(1) "Hallo Ronald, kom erbij..."
Dialoog uit: *Los Zand*, 1989

(2) "Ik wil geen luxe, ik wil liever wat aandacht..."
Dialoog uit: *Heerlijk duurt het langst*, 1965

(3) Ligt het aan hem?
Uit: *Heerlijk duurt het langst*, 1965

(4) De poppen aan het dansen (op naar het hartinfarct)
Uit: *En nu naar bed*, 1971

(5) "Ga je mee zei Jip..."
Uit: Brief aan Simon Carmiggelt, 1968

(6) Pas op dat jij het niet bent
Uit: *Met man en muis*, 1969

(7) Wat voor weer zou het zijn in Den Haag?
Uit: *Liedjes voor het cabaret*, 1960-1967

(8) Pas op dat jij het niet bent
Uit: *Met man en muis*, 1969

(9) "*Hij is een echte kluizenaar...*"
Uit: interview met Cor Wijbenga in *Studio*, 1975

(10) Dronken liedje (laten we lief zijn)
Uit: *Liedjes voor het cabaret*, 1960-1967

(11) De dertiger jaren
Uit: *Foxtrot*, 1977

(12) Sorry dat ik besta
Uit: *Foxtrot* 1977

(13) De dertiger jaren
Uit: *Foxtrot*, 1977

(14) "Hallo Ronald, kom erbij..."
Dialoog uit: *Los Zand*, 1989